

[Pinholt.]

kan man sige, at det er smaa Beløb, Lytterne skal betale, men man kan begynde i det smaa og ende i det store, vi ved ikke, hvad man kan komme i Tanker om. Blot fordi man har set, at Radiofonien er en Statsinstitution, der nu engang kan klare sig uden Statstilskud, saa sætter man ind her og tager de Penge, som man synes man mangler. Jeg maa sige, at Trafikministeren har været ganske overordentlig forsigtig i den Svarskrivelse, han har sendt til Undervisningsministeren. Han har taget alle mulige Forbehold. Han er saa øjensynlig af den Anskuelse, at det er en Voldshandling, man begaar over for Radiolytterne. Han siger: jeg kan jo gaa med, hvis det samlede Ministerium vil gaa med, og hvis ellers alle mulige andre gode Magter vil gaa med, men han gør opmærksom paa, at de har Brug for deres egne Penge i Radiofonien til at sætte deres egen Standard saa højt som muligt, og derfor kan man egentlig ikke forlange, at de skal yde et meget stort Bidrag, for at Det kongelige Teater kan sætte sin Standard op. Jeg mener, at Københavns Kommune og Storkommunerne heromkring maa være de første til at betale, hvad det koster at holde Operaen oppe. Den er for dem et overordentlig stort og værdifuldt Kulturapparat, og derfor maa de betale før andre. Man har stillet Radiofonien ganske overordentlig uheldigt og ugunstigt, set i Forhold til Byen København. København giver 100 000 Kr. og faar dog 50 000 Billetter. Hvad faar Radiofonien og Lytterne? Intet. Hvis en Mand med et Radioapparat kommer til København, kan han ikke faa en Billet for 50 Øre til Det kongelige Teater, og det synes jeg er en ganske overordentlig stor Urimelighed. Jeg kan slet ikke se, at man kan gøre noget saadant uden at begaa en Uret i en Grad, som man ikke skulde tro, at en demokratisk Regering vilde gaa med til.

Men jeg maa sige, at sidste Aar har de økonomiske Forhold været noget bedre paa Det kongelige Teater. Da har Statstilskuddet ikke været højere end 1 050 000 Kr., vist paa nær 50 Kr., og det ligger jo blandt andet i, at man har haft et Kassestykke dernede, „Orfeus i Underverdenen“. Nu kan man maaske ikke sige noget til, at man under Tryk af de økonomiske For-

hold tager saadan et Kassestykke op og spiller det Aften efter Aften, men det kan næppe siges at have nogen kulturel Værdi. Det er et Stykke, som man vilde vente at se paa Nørrebros Teater. Men de spillede det glimrende paa Det kongelige Teater, og Folk morede sig og lo hjerteligt af det. Dog maa jeg sige, at jeg synes ikke, Undervisningsministeren skulde have vist en saadan Liberalisme at lade Teatret spotte Statsministeren og sig selv og mange andre; det synes jeg han skulde have forbudt. Det er ikke en Form for Frihed for Loke som for Thor, at man lader sig spytte i Ansigtet af Loke, det er ikke Meningen. Jeg synes, det var en Form for Komædie, som vi ikke kan give Statstilskud til. Vi kan jo da ikke give en Million herfra for at faa karikeret Statsministeren og Undervisningsministeren. Det synes jeg ikke man kan; selv om man kan tjene Penge paa det, selv om der er tjent 400 000 Kr. paa det, synes jeg alligevel, det er en lidt for stor Indrømmelse.

Det, man nu har fundet paa — jeg ved ikke, om man anser det for en Snedighed — er, at Staten skal ikke give mere end 500 000 Kr. til Det kongelige Teater, Resten skal udredes af en Kulturfond. Og denne Kulturfond skal nu fyldes ved, at 325 000 Kr. tages fra Radiofonien, 220 000 Kr. skal Staten indbetale — det er det, hvortil man sætter Forlystelsesskatten —, saa skal Koda betale 45 000 Kr., og saa skal der lægges de 100 000 Kr. derhen, som er den Rest, der er tilbage af det Beløb, der blev sat som Sikkerhed for Dobbeltscenen, og saa skal naturligvis Teatret, som den højtærede Minister plejer at sige, under Budgettets Tugt og Tvang. Det var det, der var Slagordet, da vi fik Dobbeltscenen, at nu skulde Teatret „under Budgettets Tugt og Tvang“, og saa skulde og kunde det lykkes — Projektet gik lige nedenunder og hjem! Og det samme vil saamænd ske her, det er jeg ikke i Tvivl om, og den Dag Kulturfondens 700 000 Kr. ikke vil slaa til, hvor vil man saa faa Penge fra? Tvivler nogen om, at man saa kommer til Rigsdagen og forlanger yderligere Penge? Hvor skulde man ellers gaa hen, der er jo ikke andre Steder at gaa? Jeg ser ikke rettere, end at vi ikke har fjerneste Sikkerhed for eller fjerneste Mulighed for at tro, at det skulde kunne gaa denne Gang. Det er glippet alle